

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מאי קאמר?													כב.
הכי קאמר: מה להלן כשהוא אחוז הראש בגוף מזה, אף כאן כשהוא אחוז הראש בגוף - מזה												◇	כב.
אי מה להלן בסימן אחד, אף כאן בסימן אחד?												!	כב.
ת"ל: והקריבו.												!	כב.
ות"ק, וכי מאחר דנפקא לן מומלק והקטיר, והקריבו למה לי?												◇	כב.
אי לאו והקריבו, הוה אמינא: מאי כמשפט? כמשפט חטאת העוף, ואי משום ומלק והקטיר, הוה אמינא: מה הקטרה בראשו של מוצח, אף מליקה בראשו של מוצח, השתא דכתב רחמנא והקריבו, דרוש ביה נמי חטאת בהמה דאינה באה אלא מן החולין מנלן?												!	כב.
דאמר קרא: (ויקרא ט"ז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, משלו, ולא משל צבור ולא משל מעשר.	רב חסדא:											!	כב.
ביום (ויקרא ז) מביום צוותו נפקא												◇	כב.
כדי נסבה.												!	כב.
ידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא												■	כב.
כל מקום שנאמר אצבע או כהונה - אינה אלא ימין	דאמר רבה בר בר חנה אר"ש בן לקיש:											■ ■	כב.
כהונה בעיא אצבע, אצבע לא בעיא כהונה.	ואידך:											■	כב.
ותנא קמא ורבי אלעזר בר' שמעון, ממול העורף מנא להו?												◇	כב.
גמרי מליקה ממליקה:												!	כב.
כשר בתורין פסול בבני יונה, כשר בבני יונה פסול בתורין												■	כב.
תחלת הציהוב - בזה ובוה פסול												■	כב.
תורין - גדולים כשרים, קטנים פסולים, בני יונה - קטנים כשרים, גדולים - פסולים נמצא כשר בתורין פסול בבני יונה, כשר בבני יונה פסול בתורין.	ת"ר:											■	כב.
תורים - גדולים ולא קטנים, שיכול והלא דין הוא: ומה בני יונה שלא הוכשרו בגדולים הוכשרו בקטנים, תורים שהוכשרו בגדולים אינו דין שהוכשרו בקטנים ת"ל: (ויקרא א') תורים, גדולים ולא קטנים.	תנו רבנן:											■	כב.
בני יונה - קטנים ולא גדולים, שיכול והלא דין הוא: ומה תורים שלא הוכשרו בקטנים הוכשרו בגדולים, בני יונה שהוכשרו בקטנים אינו דין שהוכשרו בגדולים תלמוד לומר: בני יונה, קטנים ולא גדולים.												■	כב:
מאי תלמודא?												^	כב:
לא לישתמיט קרא ולכתוב מן בני התורים או מן היונה.	רבא:											!	כב:
אימא: בני יונה דכתב בהו רחמנא בני - קטנים אין, גדולים לא, תורים אי בעי גדולים לייתי אי בעי קטנים לייתי?												◇	כב:
דומיא דבני יונה, מה בני יונה - קטנים אין, גדולים לא אף תורים - גדולים אין, קטנים לא.												!	כב:
יכול יהו כל התורים וכל בני היונה כשרים? תלמוד לומר: מן התורים - ולא כל בני יונה, פרט לתחילת הציהוב שבוה ושפסול.	ת"ר:											■	כב:
מאימתי התורים כשרים? משיהיבו.												■	כב:
מאימתי בני יונה פסולין? משיהיבו.												■	כב:
מאימתי בני יונה כשרים? משיעלעו.	תני יעקב קרחה:											■	כב:
(איוב ל"ט) אפרוחיו יעלעו דם.	הוא תני לה, והוא אמר לה:											■	כב:
אימת?												^	כב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ■ ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכי שמיט גדפא מיניה ואתי דמא.	אביי:											◇	כב:
האומר הרי עלי עולה מן התורים או מן בני היונה, והביא תחלת הציהוב שבזה ושבזה, מהו? ספיקא הוי ונפיק, או דילמא בריה הוי ולא נפיק?	בעי רבי זירא:											^ ◇	כב:
פרט לתחילת הציהוב שבזה ושבזה שפסול	אמר רבא, תא שמע:											■ ז ◇	כב:
אי אמרת בשלמא בריה הוי - שפיר, אלא אי אמרת - ספיקא הוי, איצטריך קרא למעוטי ספיקא?												ז ◇	כב: